Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 35 (2037) ♦ Четвер, 25 лютого 1999 року ♦ Ціна договірна

25 лютого

✔ 1618 р. У Києві відбувся антиуніатський виступ міщан і козаків, під час якого вбили уніатського митрополичного намісника Антонія Грековича.

✔ 1871 р. Народилася Леся Українка (Лариса Петрівна Косач), видатна українська поетеса.

✔ 1887 р. Народився Лесь Курбас, відомий актор, режисер. Він створив театр «Березіль».

✔ 1956 р. М. Хрущов на закритому засіданні XX з'їзду КПРС виступив з доповіддю про культ особи Й. Сталіна.

✔ 1957 р. Засновано Державне видавництво дитячої літератури України.

✔ 1994 р. Оксана Баюл на зимових Олімпійських іграх у США здобула перше «золото» для незалежної України.

Стабільність є, черга — за якістю

Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко зустрівся з Надзвичайним і Повноважним Послом Казахстану в Україні Нажамеденом Іскалієвим.

Під час зустрічі сторони обговорили перспективи двостороннього співробітництва, зокрема в енергетичній галузі. Нині Казахстан обіцяє збільшити поставки нафти в Україну з 3,5 до 5 мільйонів тонн. Обговорювалася також проблема спрощення процедури прийняття громадянства України для громадян Казахстану, які мають українське коріння.

Олександр Ткаченко наголосив на стабільності відносин з Казахстаном. Утім він зазначив, що товарооборот в 400 мільйонів доларів не відповідає можливостям обох країн, є багато невикористаних резервів.

Офіційно

ОБСЄ втрачати Україну не бажає

ОБСЄ зацікавлена в продовженні мандата свого представництва в Україні, заявила на підсумковій прес-конференції президент Парламентської асамблеї ОБСЄ пані Хелле Ден.

Результати офіційного візиту в Україну пані Хелле Ден вважає надзвичайно плідними, хоча конкретні форми подальшого співробітництва остаточно не розроблено. Вона наголосила, що ОБСЄ готова й надалі надавати технічну та консультаційну допомогу Україні в її прагненні збудувати демократичну державу.

(Закінчення на 4-й стор.).

У номер

Упевнений. Але тільки в одному

Президент України Леонід Кучма впевнений, що до президентських виборів восени 1999 року парламентська більшість у Верховній Раді сформована не буде. Однак, як повідомляє «Інтерфакс-Україна», під час відвідин Українського державного медико-соціального центру в селі Циблі на Київщині він заявив: «Я упевнений в одному, коли відбудуться президентські вибори і Президентом залишиться та людина, яка сидить перед вами, то на другий день у парламенті буде сформована більшість». Л. Кучма вважає, що після виборів, коли всі знатимуть, що Президент прийшов на п'ять років, розклад сил у парламенті зміниться. Та чи впевнений він у тому, що переможе? Адже парламентська більшість не може сформуватися сьогодні саме тому, що жодна фракція не хоче брати на себе відповідальності за нинішній державний курс. І навіть партія влади висунула до Л. Кучми як претендента в президенти вимоги...

США не сказали ані «так», ані «ні»

Сполучені Штати поки що не прийняли жодного рішення про вислання з країни колишнього прем'єр-міністра України Павла Лазаренка. Як відомо, Київ звернувся до США з проханням про видачу лідера «Громади».

Також не відомо, чи попросив Павло Лазаренко політичного притулку в США. За американськими законами, служба міграції та натуралізації, у віданні якої нині перебуває екс-прем'єр, не має права розголошувати таку інформацію.

Та в будь-якому разі рішення про надання політичного притулку прийматиме Міністерство юстиції США. Оскільки Павло Лазаренко в'їхав до Америки, не маючи правильно оформлених документів, він підлягає висланню. Але якщо він пред'явить докази того, що на батьківщині йому загрожує небезпека, справу можуть передати у міграційний суд. Рішення про перебування Лазаренка в Штатах прийматимуть не менш як тиждень.

Спорт

І на чистій лижні успіх!

Це приємне повідомлення надійшло з Австрії, з альпійського містечка Рамзау, де триває чемпіонат світу з лижного спорту. Бронзову нагороду в перегонах переслідування на 10 кілометрів виграла броварчанка Ірина Тараненко-Тереля.

Спортивну добірку читайте на 8-й стор.

Зліва направо: срібна призерка Ніна Гаврилюк (Росія), чемпіонка Стефанія Бельмондо (Італія), бронзова медалістка Ірина Тараненко-Тереля (Україна).

Фото АП.

Чотири собаки без танкіста

Наша статистика іноді любить утішити народ тим, що, мовляв, у приватному сільськогосподарському секторі у нас усе гаразд, там є і те, і се, і п'яте, і десяте. Ну не приватний сектор, а ціла тобі могутня аграрна держава! А реально цей приватний сектор має в кожному випадку конкретні виміри. Ось, приміром, живе собі на благословенній Кіровоградщині, в селі Калинівці (КСП «Дружба») баба Настя. Живе, зауважте, сама, без хазяїна чи будь-яких інших помічників та інвесторів. Бабі Насті сімдесят років, вона веде пристойне хазяйство — кури, качки, індики, одне слово, усе, «що положено». Для захисту свого суверенітету баба Настя тримає ще й чотирьох псів. Один з них, старший, як у Пушкіна, «все ходит по цепи кругом», а ті троє — на підхваті. Статистикою вони, либонь, не враховані, та й не в них справа. Дай вам, Боже, здоров'я, бабусю Насте! Бо якби не ви — з кого нам приклад брати?

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Перспектива

«Донець» в обороні молодець

Держпідприємство «Завод імені Малишева» (Харків) підписало угоду з низкою країн на поставку зенітно-ракетних комплексів «Донець» і нинішнього року розпочне серійне виробництво цієї техніки.

Про це повідомив генеральний директор підприємства Григорій Малюк. Він висловив упевненість, що нинішнього року «Донці» поставлятимуть і для Національної гвардії України.

✔ В Одесі внаслідок обвалу підземного колектора дев'ять робітників опинилися в пастці, один загинув.

✔ На 40 сантиметрів підвищився рівень води на річці Тиса біля Тячева Закарпатської області.

✔ Підключено до енергосистеми єдиний блок Хмельницької АЕС.

P.S.

Може, не в президенти, а в депутати?

У номер

✔ Варшава

Польща до НАТО йде. І що нам це принесе?

Учора розпочався дводенний офіційний візит Прем'єр-міністра Польщі Єжи Бузека. У програмі візиту —участь у п'ятому засіданні спільної україно-польської комісії з питань торговельно-економічного і науково-технічного співробітництва, зустрічі з Головою Верховної Ради Олександром Ткаченком, Президентом України Леонідом Кучмою, Прем'єр-міністром Валерієм Пустовойтенком. Офіційна тема переговорів — перспективи торговельно-економічного співробітництва. Однак не секрет, що нині Україна бажає знати, як можуть змінитися не лише економічні, а й політичні відносини двох країн, враховуючи майбутнє членство Польщі в НАТО та ЄС.

Прем'єр Польщі виступив учора перед студентами й викладачами Інституту міжнародних відносин. Поклав квіти до пам'ятника Тарасові Шевченку. На сьогодні заплановано відвідання банкнотної фабрики.

✔ Київ

Ніхто не хоче «Політики»

Із 17 лютого дозволено вихід опозиційної газети «Політика».

Відомо, що газету було закрито рішенням Печерського районного суду Києва у жовтні 1998 року. Останній номер вийшов 2 грудня — тільки тоді редакція дізналася про власне закриття. Тобто всі терміни оскарження рішення суду вже минули. Та у січні 1999 року Верховний суд України вніс протест до президії Київського міського суду щодо закриття, й останній скасував рішення Печерського райсуду.

Але проблема в тому, що жодна друкарня не береться друкувати газету.

✔ Луцьк

Дорога до Лесі

Сьогодні Волинь (і не тільки) урочисто відзначає 128-му річницю від дня народження своєї славетної дочки, геніальної поетеси Лесі Українки.

До її пам'ятника на Театральному майдані Луцька земляки, численні шанувальники Лесиного слова покладуть квіти, візьмуть участь у літературно-мистецькій годині.

Урочистості відбудуться також у Музеї-садибі Лесі Українки в селі Колодяжному Ковельського району. Там пройде літературний вечір «Думи і мрії», присвячений 100-річчю другої, одноіменної, збірки поетеси.

В обласному краєзнавчому музеї на тематичному вечорі «Дорога до Лесі» прозвучать твори волинських поетів і композиторів, присвячені поетесі. Тут відкриється також художня виставка «Леся Українка в живописних портретах», а у Волинському державному університеті її імені — фотовиставка «Волинськими стежками Лесі Українки».

Сьогодні ж завдяки зусиллям голови Австрійсько-українського товариства Рудольфа Ендлігера, керуючого співголови Бориса Ямінського і керівника 8-го району Відня Маріта Костальо на будинку № 7 по Флоріенгассе у столиці Австрії відбудеться відкриття меморіальної дошки славетній українці. Тут вона лікувалася.

Автор меморіальної дошки Лесі Українки у Відні —львівський скульптор Любомир Яремчук.

Фото ДІНАУ.

Невміло ринкувати —

20 лютого у Вінниці Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко провів нараду з участю Голови Верховної Ради Автономної Республіки Крим, голів обласних, Київської і Севастопольської міських рад, керівників обласної ради та обласної державної адміністрації, голів районних рад і районних державних адміністрацій, сільських, селищних та міських голів області.

Голова Верховної Ради України О. Ткаченко виступив на нараді з промовою, виклад якої подається нижче.

Такі зустрічі, як нинішня, конче потрібні депутатам усіх рівнів. Вони дають можливість звірити свої дії, чітко окреслити бачення того, як найповніше використати потужний потенціал місцевого самоврядування, а через нього — і всього народу для подолання економічної кризи.

Та сьогодні, на жаль, **проблеми в країні з'являються і ускладнюються набагато швидше, ніж вирішуються**. Найбільша проблема — стан нашого народного господарства. Фахівці з тривогою констатують: **розвиток економічних і соціальних процесів в Україні можна визначити як поглиблення кризи з подальшою деформацією і деградацією її економічного потенціалу**. За рівнем конкурентоспроможності ми посідаємо останнє місце серед 53 країн, за якими веде спостереження Всесвітній економічний форум.

Уперше в нашій історії ми зіткнулися з проблемою, коли спад в економіці переріс у її розпад. Будь-якої миті він може доповнитися розпадом соціальних зв'язків у суспільстві. Якщо нині не діяти рішуче, то криза почне переходити в якісно новий стан — режим катастрофи.

Унаслідок падіння життєвого рівня, поширення безробіття, люмпенізації широких верств населення швидко зростає психологічний потенціал соціального протесту. Соціологи свідчать, що сьогодні майже 40 відсотків дорослих громадян країни ладні вдатися до різних форм протесту. У суспільстві посилюється відчуження від здійснюваного урядом економічного курсу, відчуження від держави і влади взагалі.

Чому з нами так сталося? Які висновки на майбутнє слід зробити?

Передусім негативну роль відіграли надмірна лібералізація зовнішньоекономічних зв'язків, неефективна податкова політика, згасання інвестиційної активності, втрата державою будь-якого контролю за процесами в економіці. Внаслідок цього буйним цвітом заквітував правовий нігілізм, половина економіки пішла в «тінь».

У народі кажуть: «Не знаєш броду — не лізь у воду». Ми вчинили навпаки: ніколи ринкових відносин не вчилися, але раптом усі дружно стали ринкувати. Думали, що «невидима рука» ринку розставить усе по своїх місцях. А вона розставила інакше: безробітних —у черги за милостинею, уряд — у приймальні міжнародних фінансових організацій, жебраків — на кожному розі та понад усяку міру — хрестів на могилах.

Утім, гадаю, тепер не слід гаяти час на з'ясування, хто звів народ і країну зі шляху соціального прогресу на його узбіччя. Ситуація потребує негайних **рішучих дій і об'єднаних зусиль** усіх структур влади, щоб перебороти інертність і неузгодженість у розчищенні економічних завалів. **У нас ще є всі підстави розраховувати на те, що за грунтовно модифікованої і розумної внутрішньої та зовнішньої політики маємо всі шанси подолати нинішній кризовий стан.**

Не будемо забувати про головне. **За Конституцією народ є єдиним джерелом влади в країні**. Свою позицію він висловив на останніх парламентських виборах. Більшість громадян голосувала за орієнтацію подальших перетворень у бік соціальної справедливості.

Отже, належить виконати волю народу, рішуче змінити хід подій в інтересах усього суспільства. Це — конституційний обов'язок Верховної Ради України, рад народних депутатів усіх рівнів.

Насамперед маємо об'єднати наші зусилля у розробленні напрямів і методів подолання кризи. Вони стануть невід'ємною складовою Національної програми відродження України, розробку якої нині завершуємо.

Програма розрахована на 17 років і докорінно відрізнятиметься від попередніх урядових і державних спроб програмування своєю **конкретністю, практичною спрямованістю і обов'язковою виконуваністю**. Змінюватимуться уряди і парламенти, а програма залишатиметься орієнтиром розвитку суспільства.

Суть програми полягає в тому, щоб зосередити зусилля всіх адміністративно-територіальних, господарських і фінансових структур на конструктивних і рішучих діях, які забезпечують **відчутну економічну вигоду всьому суспільству**.

Ви знаєте, що є проект Кабінету міністрів — «Україна—2010». Документ, як на мене, досить «сирий», значною мірою пропагандистський. Однак і в ньому є моменти, які заслуговують реалізації.

Але для того, щоб наші плани стали дійсністю, **необхідна найтісніша співпраця усіх гілок влади**. На цьому шляху зроблено перші важливі кроки. Щопонеділка відбуваються робочі зустрічі вищого державного керівництва, де узгоджуються чергові дії владних структур. До складу Ради регіонів увійшли голови обласних рад, а я став поряд із Президентом її співголовою. Важливо, щоб така співпраця налагоджувалася на місцях.

Коли я кажу про співпрацю і злагоду, то мова йде не про якусь «здачу позицій» Верховної Ради і не про ту міфічну «Злагоду», яку дехто намагається штучно створити, забувши, що 1991 рік давно і незворотно минув. **Мова про те, щоб зусилля усіх гілок влади у цю надзвичайно складну для України пору зосередити на відновленні національного виробництва**, використанні потенціалу економіки Росії, Білорусі, інших країн СНД.

Саме реалізації цього завдання було підпорядковано останні візити делегації Верховної Ради України до Російської Федерації і Республіки Білорусь. Ви добре знаєте, як складно вирішувалося питання ратифікації Думою Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і РФ. Було чимало підводних каменів у Москві. Та й наша «багатовекторність» зовнішньої політики, що часом вилилася в один відомий вектор, викликала чимало запитань. Але відверті і принципові переговори, розуміння того, що в цьому мінливому світі ми чи не найбільше потрібні одне одному, усунули перешкоди. Договір напередодні нового року Державна Дума ратифікувала.

Минулої середи його ратифікувала Рада Федерації. Вперше після 1654 року, після об'єднавчої Переяславської Ради, Росія визнала суверенну Україну в її нинішніх кордонах.

Тим самим закладено надійний фундамент для подальшого зміцнення економічних і гуманітарних відносин між нашими державами і народами.

Плідною виявилася поїздка і **до братньої Білорусі**. Ця країна — чудовий приклад того, як навіть тепер, в умовах монополярного світу, можна уникнути чужоземного диктату, жити власним розумом і розвивати економіку.

На шляху реалізації завдань, пов'язаних з подоланням кризи, гранично важливу роль має бути відведено радам. Вони мають не тільки фотографувати події, **а й конструювати майбутнє**.

Що насамперед маю на увазі?

На жаль, чимало керівників місцевих рад ще недооцінює значення Закону **«Про місцеве самоврядування в Україні»**. А він, по суті, є малою Конституцією, за якою мають жити і господарювати територіальні громади, їх представницькі органи та органи державної влади. Отже, букву і дух цього закону необхідно переводити у площину практичних справ.

На цьому шляху необхідно:

1. **Остаточно визначитися з об'єктами комунальної власності**, право якої належить територіальним громадам сіл, селищ, міст і районів у містах. Цю роботу ще далеко не завершено, а без цього марно говорити про підвищення авторитету рад, їх ролі у повсякденному житті місцевих громад. У цьому вбачаємо один із шляхів до соціалізації власності, як це робиться в розвинених країнах в інтересах усього населення.

2. **Сформувати спільну власність територіальних громад на рівні районів і областей**. Це питання потрібно вирішувати і організаційно, і фінансово, враховуючи зацікавленість в об'єкті власності кожної територіальної громади та її спроможність до участі в фінансовому і матеріальному забезпеченні діяльності об'єкта.

3. **Розробити ефективний механізм управління об'єктами спільної власності**. При цьому необхідно враховувати, що спільне майно територіальних громад, по-перше, має працювати на задоволення спільних потреб, допомагати у розв'язанні відповідних соціальних питань і, по-друге, має стати одним зі сталих джерел поповнення бюджету.

Пропоную вам подумати і над таким питанням. Нині **органи місцевого самоврядування практично відокремлено від управління об'єктами державної власності**, розташованими на їх території. Якби частку державного майна було передано їм в управління, це значно підвищило б і вплив місцевих рад на стан економіки регіонів, і зацікавленість у розвитку виробництва та його інфраструктури.

Надзвичайно важливе сьогодні після прийняття державного бюджету на 1999 рік, **завершення бюджетного процесу на місцях**. Мушу сказати, попри всі складнощі, парламентові вдалося домогтися позитивних зрушень на вашу користь. Зокрема, на 2,2 млрд. гривень збільшено видатки, що їх виділяють регіонам. На поточний рік запроваджено автоматичний режим дотування областей.

Установлено нормативи відрахувань від усіх видів податків, які й стануть джерелом наповнення місцевих бюджетів. Тобто керівники на місцях не залежатимуть від сваволі та примх окремих урядовців. Одночасно такий підхід стимулює заробляти кошти на місцях.

Зрозуміло, бюджет складний. Інакшим він і не може бути, поки не працюватиме економіка. Але принципи, закладені в ньому, гадаю, перспективні. Аби тільки грамотно їх реалізувати. Ось тут якраз багато що залежить від вас. Потрібно ще раз переглянути можливості підприємств, організацій та установ, розташованих на територіях рад, мобілізувати всі їх резерви. Для поповнення бюджету слід створювати комунальні господарства при місцевих радах, вести дозволену законом господарську діяльність, в тому числі й на землі.

Важливим джерелом поповнення бюджету мають стати **місцеві податки та збори**. Проте, як свідчить аналіз, деякі ради взагалі не визначили їх перелік.

«Не знаєш броду — не лізь у воду»

Все одно що руйнувати

З виступу Голови Верховної Ради України Олександра ТКАЧЕНКА у Вінниці

У цьому зв'язку незрозуміла позиція окремих рад, які не використовують надані законом про місцеве самоврядування повноваження із залучення на договірних засадах коштів підприємств, установ та організацій незалежно від форм власності та коштів населення на будівництво, розширення, ремонт і утримання на пайових засадах об'єктів соціальної і виробничої інфраструктури.

Навіть у контексті проблем, порушених сьогодні, є чимало точок докладання зусиль рад у розв'язанні конкретних питань повсякденного життя.

Передовсім це **питання соціального захисту населення**. Саме ради мають виявити турботу про життєзабезпечення людей похилого віку, дітей і підлітків з неблагополучних сімей та сиріт. Жодна людина не повинна залишитися поза увагою, кожній необхідно надати посильну допомогу.

Ми не можемо лишати поза увагою нічого, що ускладнює життя виборців.

Ось учора в місті Барі велика група громадян, в основному — пенсійного віку, в розмові з нами з обуренням порушила питання про те, що після приватизації міських аптек невідомою особою ціни на ліки подвоїлись, і хвора людина змушена віддавати за них останню копійку.

Думаю, це не окремий випадок, а нова загальнодержавна проблема.

На моє глибоке переконання, нових власників аптек слід негайно повсюдно легалізувати. Люди мають знати того, у кого купують ліки.

Треба спільно організувати перевірку практики встановлення роздрібних цін на ліки та прибутків посередників у ланцюгу від фармацевтичного заводу до хворого.

Після цього сформуємо пропозиції про удосконалення системи постачання населенню ліків, особливо в сільській місцевості.

Значного вдосконалення потребує **організаційна робота рад різних рівнів**.

Маю на увазі буквально все — від поліпшення документообігу та якості самих документів до активізації і граничної предметності роботи депутатів у виборчих округах. Прийом громадян, звіти перед виборцями, звіти депутатів на сесіях, внесення депутатських запитів — усі форми роботи має бути залучено і максимально ефективно використано.

Матеріали про досвід діяльності органів місцевого самоврядування слід постійно публікувати в місцевій пресі, знаходити місце в передачах радіо і телебачення. Нам є чого повчитись одне в одного.

Ради завжди виражали і виражають найнасущніші потреби та інтереси людей. Питання в тому, щоб ми наполегливіше і послідовніше реалізовували їх.

Цьому значною мірою сприятиме діяльність створюваних **координаційних рад при головах обласних рад**, до складу яких мають увійти голови районних рад та голови міст обласного підпорядкування. Йдеться про необхідність узгодження діяльності рад на обласному рівні для того, щоб було більше порядку і організованості, щоб скоріше започаткувати поворот до зламу на краще в соціально-економічній сфері.

Народ вимагає, щоб усі органи влади були прозорі, а дії її представників — відповідали його інтересам. З такої позиції і слід підходити до оцінки зусиль у консолідації органів місцевого самоврядування.

Хотів би докладніше зупинитися на проблемах **сільськогосподарського виробництва**. Адже від розв'язання невідкладних проблем села багато в чому залежить доля нашої країни, добробут її громадян.

Тим часом стан справ у сільськогосподарському комплексі **погіршується**. Його можна розцінити як катастрофічний і значно складніший, ніж у будь-якій іншій галузі народного господарства. Сільськогосподарські підприємства закінчили минулий рік зі збитками приблизно в 3 млрд. гривень — у середньому по 250 тис. гривень на одне господарство. Практично кожні дев'ять з десяти господарств —збиткові.

Постає закономірне запитання: що сталося і чому? Адже ще на початок 90-х років за показниками виробництва харчових продуктів та їх споживання на душу населення **Україна посідала одне з провідних місць у світі**.

А що маємо тепер? Виробничий потенціал агропромислового комплексу розвалюємо власними руками. **Село зійшло з рейок інтенсифікації, індустріального розвитку і дедалі більше скочується до натурального виробництва**. Спроби вдихнути життя в сільське господарство за сім років бажаного результату не дали. Та й не могли дати, бо жоден з урядів не спромігся розробити власну аграрну політику, а слухняно дотримувався курсу, підкинутого зарубіжними «радниками».

Головний удар було спрямовано на ліквідацію великих сільськогосподарських підприємств, які за умов нормального ресурсного забезпечення могли стати сильними конкурентами на світовому продовольчому ринку. Адже за досягнення на круг **45 центнерів зернових і 350 центнерів буряків**, що тоді ставало недалекою нашою реальністю, а Вінниччина такі рубежі вже брала і навіть перевершувала, Україна мала б близько **75 мільйонів тонн зерна і 8 мільйонів тонн цукру**. Зовнішньому ринку тоді ми легко могли б пропонувати 30 мільйонів тонн зерна і 6 мільйонів тонн цукру **загальною вартістю понад 15—17 мільярдів гривень**. Ви розумієте, що, маючи такі кошти, нам не потрібно було б вимолювати кредити у міжнародних фінансових організацій.

На жаль, реальність інша. Торік зернових зібрано всього 26,5 млн. тонн — на 9 млн. тонн менше, ніж у попередньому році. Такий недобір оцінюється десь у 2 млрд. гривень.

Не можу не звернути вашу увагу ще на одне ганебне явище. **За рік у господарствах усіх категорій знищено ще 1,2 мільйона голів великої рогатої худоби, в тому числі 560 тисяч корів**.

Якщо середній річний надій молока на корову становив — соромно й сказати — 2000 літрів за ціною 30 копійок за літр, то це на довгий період втрата по 300 мільйонів гривень на рік. Та понад 2 мільярди гривень недобиратимемо за м'ясо через скорочення поголів'я.

Мене, як, напевне, і всіх вас, **дуже непокоїть доля буряко-цукрового комплексу**.

Якщо у 1986—1990 роках, наприклад, Вінницька область виробляла понад 800 тис. тонн цукру, то торік одержано лише 295 тис. тонн. Посівні площі цукрових буряків за цей час скоротилися з 220 до 127 тисяч гектарів.

Причини загальновідомі. Це насамперед втрата зарубіжних ринків збуту та неврегульованість внутрішнього ринку цукру, відмова від державного впливу на економічні процеси в буряко-цукровому комплексі, а також те, що в нас немає обґрунтованої державної політики щодо перспектив розвитку галузі.

Реальні можливості для відродження буряко-цукрового комплексу є. Передусім необхідно максимально можливо **відновити посівні площі буряків**. По-друге, повсюдно **перейти на застосування української технології вирощування цієї культури**, зокрема її енергозбережних варіантів відповідно до зональних умов. І, нарешті, реалізація комплексу заходів щодо оздоровлення галузі фінансово. Для цього Верховна Рада має незабаром розглянути і прийняти низку законів, зокрема «Про регулювання виробництва і реалізації цукру», «Про державне регулювання імпорту сільськогосподарської продукції» та ряд інших.

Ще одна проблема, яку чомусь останнім часом оминають, це — **проблема кадрів**.

У народі давно помічено, **що все крутиться не навколо чогось, а навколо когось**. Тому хоч би скільки ми говорили про реформи, реальних зрушень не буде доти, доки за справу не візьмуться компетентні, добре підготовлені, чесні фахівці — справжні патріоти своєї країни. Саме від їх ділової кваліфікації багато в чому залежать організація виробництва, виробнича і трудова дисципліна, здоровий мікроклімат у колективах.

Завдання місцевих рад — не допустити відпливу досвідчених фахівців з виробництва, зробити все можливе для залучення на підприємства молодих спеціалістів, адаптованих до сучасних умов виробництва.

Уже сьогодні гостро постало питання нестачі кадрів масових професій, зокрема механізаторів. Старі досвідчені механізатори поступово відходять, а систему підготовки молодих практично зруйновано. Ради повинні взяти під найпильніший контроль роботу з відновлення мережі професійно-технічної підготовки, поновлення роботи курсів підвищення кваліфікації.

На всіх нас очікує нелегка робота. Шлях подолання кризи не буде накатаним. Руйнувати завжди легше, ніж відновлювати. Але замкнене коло треба розривати тепер, інакше може бути пізно.

Верховна Рада для цього робитиме все можливе — і щоб підтримати органи місцевого самоврядування, і щоб ухвалити такі закони, які давали б користь вітчизняному товаровиробнику, всьому населенню України.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про Державну програму приватизації»

Верховна Рада України **постановляє:**

І. Внести до пункту 120 Державної програми приватизації на 1998 рік, затвердженої Законом України «Про Державну програму приватизації» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 33, ст. 222; із змінами, внесеними Законом України від 31 грудня 1998 року), такі зміни:

1. Цифри і слова «15 лютого 1999 року» замінити цифрами та словами «1 травня 1999 року».

2. Доповнити пункт абзацом другим такого змісту:

«Заключний сертифікатний аукціон за приватизаційні майнові сертифікати провести до 1 травня 1999 року. Встановити, що в цьому аукціоні беруть участь громадяни України, які отримали і не використали приватизаційні майнові сертифікати, та фінансові посередники, які депонували акумульовані ними приватизаційні майнові сертифікати в Національній мережі центрів сертифікатних аукціонів до 1 березня 1999 року».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
4 лютого 1999 року.
№ 418-XIV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про тимчасову заборону стягнення з громадян України пені за несвоєчасне внесення плати за послуги зв'язку

Стаття 1. У зв'язку з невиконанням державою зобов'язань по виплаті заробітної плати, пенсій, стипендій, інших грошових виплатах населенню тимчасово забороняється нараховувати по рахунках та стягувати з громадян України пеню за несвоєчасне внесення плати за послуги зв'язку.

Стаття 2. Дія цього Закону поширюється на час до усунення Кабінетом Міністрів України причин, зазначених у статті 1 цього Закону, і прийняття відповідного рішення Верховною Радою України.

Стаття 3. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
4 лютого 1999 року.
№ 422-XIV.

Хроніка. Факти. Події

✔ Душанбе

Шанси є

Експерти ООН вважають, що у мирного процесу в Таджикистані є шанси. Але, за словами спеціального представника Генерального секретаря ООН Яна Кубіша, хоча врегулювання таджицького конфлікту й має позитивні результати, цей процес просувається повільно й незбалансовано.

✔ Москва

Багатополярність — складна гра

Росія вважає важливим підтримання рівних, стабільних відносин з усіма країнами, особливо великими державами, заявив прем'єр-міністр Росії Євген Примаков. На думку глави російського уряду, «не можна нікому давати можливість грати на міждержавних суперечках, справжніх чи уявних». Однак становлення багатополярності «йде непросто, стикаючися з тенденціями протидії, зокрема й прихованими».

✔ Багдад

Ти — мені, я — тобі

Літаки ВПС США знову бомбардували військові об'єкти в «забороненій зоні» на півночі Іраку. Про це повідомив офіційний представник Пентагону. За його словами, по декількох винищувачах, які патрулювали «заборонену зону», було відкрито вогонь іракських засобів ППО. У відповідь на це американські бойові літаки скинули на іракські командні та комунікаційні військові пункти 900-кілограмові авіабомби.

✔ Панама

Джентльменська угода

Претенденти на пост президента Панами збираються реалізувати «політичну кампанію на найвищому рівні» під час наступних виборів, поставивши підписи під так званим «етичним пактом», який підготувала місцева католицька церква. Вони зобов'язалися поважати результати виборів і обіцяли не виступати з різкими нападами й образами на адресу опонентів. Одним з найважливіших пунктів передвиборної угоди стало зобов'язання кандидатів не використовувати у своїх кампаніях грошей сумнівного походження, зокрема коштів ділків наркобізнесу.

✔ Нью-Йорк

Китай виступає проти продовження мандата

Генеральний секретар ООН Кофі Аннан рекомендував Раді Безпеки продовжити мандат Сил превентивного розгортання ООН у Македонії на додаткові шість місяців. Причина — стурбованість македонського уряду у зв'язку з «небезпекою поширення конфлікту в Косові на сусідні країни, зростанням напруженості на албано-югославському кордоні та відсутністю прогресу в питанні про демаркацію кордону колишньої югославської Республіки Македонія з Союзною Республікою Югославія». Однак проти продовження РБ мандата виступає Китай. Пекін заявив про намір накласти вето на цю резолюцію у зв'язку з оголошенням Македонією рішення встановити дипломатичні відносини з Тайванем.

Припускають також, що Тайвань зможе використовувати цю балканську державу як плацдарм для економічної експансії у Європу.

✔ Сан-Ремо

Із піснею по життю

На відкриття 49-го щорічного фестивалю італійської пісні прибули не лише відомі виконавці з усього світу (на фото АП співачка Шер), а й лауреат Нобелівської премії медик Ренато Дубеко, письменник і комік Даріо Фо, який коментуватиме перебіг подій фестивалю по радіо. За повідомленнями італійської преси, очікують прибуття на фестиваль Михайла Горбачова. У нього відповідальне завдання — вітати молодь світу.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Фото АП.

Труднощі, створені в Рамбуйє, успішно подолано

Розв'язання косовської проблеми перенесено на березень

НАТО поки що не застосовуватиме зброю проти сербів — такий один з двох результатів конференції з урегулювання в Косові, яка завершила свою роботу у французькому Рамбуйє. Попри заяви її організаторів про «історичність» переговорів та досягнутий «суттєвий прогрес», навряд чи їх можна назвати успішними.

Адже найбільшим успіхом є саме призупинення процесу натовського втручання в косовський конфлікт. Якщо зважити на те, що ідея військової присутності НАТО підкинута учасникам конференції вже на місці й викликала в Рамбуйє патову ситуацію, то можна констатувати: було лише успішно переборено проблему, яку організатори самі собі й створили. Істотних кроків уперед так і не зроблено.

Хоча контактною групою запропоновано рамкову політичну угоду про автономію краю, в якій немає згадки про якийсь трирічний перехідний період чи референдум про незалежність у майбутньому. Документ начебто позитивно сприймають обидві сторони, але цілковитої єдності серед албанців не спостерігається. Остаточне слово вони скажуть за два тижні, після «консультацій з косовським народом», а точніше — з польовими командирами Визвольної армії Косова. Отож стовідсоткової впевненості у тому, що албанська сторона не повернеться до попередніх вимог, нема. Тим більше що ситуація в краї залишається напруженою, час від часу виникають перестрілки і знайти привід для зміни позиції буде за бажання неважко.

Відкритим залишається й питання присутності військ НАТО як гаранта виконання майбутньої політичної угоди (переговори відновляться 15 березня). Західні країни наполягають: до Косова має бути введено саме війська альянсу. Про це свідчать заяви держсекретаря США Мадлен Олбрайт та міністра закордонних справ Великої Британії Робіна Кука. За їхніми словами, до цього контингенту можуть приєднатися й формування країн, які не є членами НАТО, але командування все одно має бути натовським. Серби ставляться до таких перспектив, як і раніше, стримано. Їхня делегація в Рамбуйє лише заявила, що Белград «готовий обговорювати характер і масштаби міжнародної присутності в Косові». Водночас президент Сербії Милан Милутинович наголосив, що окремі переговори з цього питання можуть розпочатися тільки після досягнення політичної угоди. «Втім, якщо ми досягнемо гарного політичного договору, то відпаде потреба в іноземних військах», — додав він.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

ОБСЄ втрачати Україну не бажає

(Початок на 1-й стор.).

Попередню роботу ОБСЄ було спрямовано на розв'язання кримського питання. Мандат місії завершується 30 квітня. Тобто саме тепер час подумати, яким буде майбутнє співробітництво.

На думку Хелле Ден, Україні слід прийняти надзвичайно складне і важливе рішення. «Аналізуючи думки українських політиків, я розумію, що в Україні є лише два шляхи — або йти назад, або рухатися вперед», — заявила президент, відповідаючи на запитання журналістів. Вона підкреслила: завдання ОБСЄ — у спостереженні та наданні технічної підтримки і аж ніяк не в намаганні зробити вибір за інших. «Ніні вже відчуваються зміни з часу останнього візиту до України рік тому», — сказала Хелле Ден. Це інвестиційні надходження, поліпшення зовнішнього вигляду будівель, відчуття, що робота триває... Але за пильнішого розгляду виявляється, що життя все-таки погіршується. Така ситуація може призвести до розчарування і соціального напруження. Хелле Ден висловила думку, що Україна прийме правильне рішення й інтегрується до Європи. Взаємний обмін досвідом та адаптація до економічних процесів у Європі сприятимуть цьому. Президент ПА ОБСЄ також висловила сподівання отримати від України запрошення надіслати своїх спостерігачів на майбутні президентські вибори.

Андрій ЮРИЧКО.

Іракські мусульмани-шиїти встановили біля входу до однієї з мечетей Бейрута портрет іракського шиїтського лідера Аятолли Мухаммеда Саддика аль-Садера: близько 200 іракців вийшли на вулиці Лівану, щоб висловити протест у зв'язку з його вбивством в Іраку. Заворушення шиїтів відбулися і в інших країнах мусульманського світу.

Фото АП.

Несподівані ініціативи Шеварднадзе

Глава держави підбиває деякий підсумок одноосібному правлінню

Президент Грузії у зверненні до нації та парламенту висунув низку несподіваних ініціатив. Він заявив, що варто подумати над створенням кабінету міністрів і поста прем'єр-міністра. Згідно з конституцією країни президент безпосередньо керує урядом.

Як вважають спостерігачі, глава держави таким чином підбиває деякий підсумок одноосібному правлінню та надає політичним партіям змогу реальніше впливати на ситуацію в країні.

Шеварднадзе також висунув низку ініціатив зовнішньополітичного характеру. Він підкреслив необхідність подальшої співпраці Грузії з європейськими структурами, зокрема з Євросоюзом. Е. Шеварднадзе вважає, що в найближчому майбутньому прийняття Грузії до Євросоюзу зі статусом асоційованого члена. Він також висловився за швидкий вступ країни до Всесвітньої торговельної організації.

Особливий наголос Е. Шеварднадзе зробив на зміцненні організації Чорноморського економічного співробітництва. Він висловив вдячність владі Росії, низці регіонів Федерації та особисто панові Лужкову за те, що Москва й уряд столиці РФ завжди поряд із Грузією.

У центрі всієї зовнішньої політики Грузії Е. Шеварднадзе поставив питання відродження історичного Великого шовкового шляху. Він також заявив, що зростаючий інтерес до євразійського мосту виявляють багато держав, у тому числі «і братня Україна».

Звісно, було зачеплено й питання безпеки країни. Одним з найвищих досягнень незалежної Грузії Шеварднадзе назвав поетапне передання морського та сухопутного кордонів країни під контроль прикордонників Грузії. Він ще раз заявив, що жодної серйозної проблеми на грузинській ділянці кордону для півдня Росії не виникне. Тим паче що з допомогою України, США, Туреччини, Німеччини, Великобританії, Греції та інших держав стало можливим створення флоту прикордонних військ Грузії.

Парламентські дебати після виступу президента підтвердили чутки про об'єднання грузинської опозиції. Єдиним фронтом проти правлячої партії і президента виступили грузинські соціалісти, лейбористи та права Народна партія. Проте не зумівши пред'явити президентові жодного серйозного звинувачення, опозиція фактично перейшла на елементарну сварку. На думку більшості оглядачів, президент «переграв» опозицію, викликавши особливе її озлоблення. Дійшло до того, що в кулуарах кілька разів починалися рукопашні сутички.

Важко сказати, як вплине те, що відбувається, на симпатії виборців, але вже перші опитування громадської думки показують, що президент Грузії збільшив свій відрив за ступенем популярності від найближчих конкурентів мало не на 20 відсотків. Кілька місяців тому, за даними подібного дослідження, президент випереджав голову Верховної Ради Аджарії Аслана Абашидзе на 30 з лишком відсотків. Тепер рейтинг президента зріс. І це не може не позначитися на чергових парламентських виборах восени нинішнього року.

Тамаз ЛОМСАДЗЕ.

Тбілісі.

Новий символ міцної дружби

У Туркменистані відбулося відкриття нового нафтогазового об'єкта — газокомпресорної станції в Каахкі. Її споруджували спільно з українською компанією «Укргазбуд».

Встановлене обладнання також українське — Сумського машинобудівного об'єднання. Вартість компресорної станції — 23,2 мільйона доларів США. Оплачують українським партнерам газом. Цього року обсяги експорту туркменського газу на український ринок — 20 мільярдів кубометрів. Це 720 мільйонів доларів США. 10 відсотків цієї суми становитимуть інвестиційні проекти українських компаній, зокрема й «Укргазбуд», який є генеральним підрядником у багатьох проектах нафтогазового комплексу Туркменистану. Компресорна станція Каахкі — вже третій збудований «Укргазбудом» об'єкт у Туркменистані. На його рахунку компресорна станція на нафтовому родовищі Котурдепе та газопровід Казанджик—Кизил-Арват.

На урочистому відкритті цього об'єкта президент Туркменистану Сапармурат Ніязов подякував українським будівельникам та монтажникам. Він зазначив, що компресорна станція в Каахкі стане ще одним символом туркмено-української дружби.

Тамара МОЛІНА.

Ашгабат.

Всі прапори до нас у гості будуть!

Один з прикладів «засилля» колишньої партноменклатури і «червоних директорів»

Україна ділова. Особистості

Стребко Станіслав Кирилович — начальник Іллічівського морського торгового порту. 63 роки. Родом з міста Молочанська, нині Запорізької області. Трудовий шлях починав на Чорному морі — матросом пасажирського лайнера «Росія». Закінчив Одеське мореходне училище і заочно — Одеський інститут інженерів морського флоту. Працював на різних посадах в Одеському, а потім Іллічівському портах, очолював один з його вантажних районів. Протягом трьох років був звільненим секретарем парткому Іллічівського і 12 років —начальником Миколаївського морського торгового порту. З грудня 1993-го — на нинішній посаді.

Депутат Одеської обласної ради, член правління Української спілки промисловців і підприємців, Національної ради соціального партнерства і Ради роботодавців і товаровиробників при Президенті України. Академік Української академії національного прогресу, член-кореспондент Транспортної академії України.

Нагороджений орденами Трудового Червоного Прапора, Дружби народів, «Знак Пошани», «За заслуги», Святого Рівноапостольного князя Володимира (за заслуги перед Православною церквою), удостоєний кількох престижних міжнародних нагород і звань.

Не очікуючи «саморегуляції»

Невже й справді обвальне падіння виробництва і зубожіння народу — неодмінна умова переходу від однієї суспільної формації до іншої, ефективнішої? Невже це належить перестраждати заради торжества цивілізованого ринку, який «сам усе відрегулює»?

Дозволимо собі відповісти на це питання: всупереч усталеній думці — ні. Наочний приклад того —Іллічівський морський торговий порт. Обсяги виробництва тут рік у рік зростають. Регулярно, без затримок виплачують пристойну зарплату, а також премії, всілякі допомоги, оздоровчі до відпустки, тринадцяту зарплату, допомогу пенсіонерам.

Не тільки збережено на балансі підприємства, а й постійно розширюється соціальна сфера. За борги Чорноморського пароплавства, яке загадково збанкрутіло, перейшла до порту і за високим класом реконструйована база відпочинку «Альбатрос», хоча на цю благодатну ділянку лукомор'я зазіхали зарубіжні багатії. Любовно утримуються шість дитячих садків.

Ніщо тут поки що не акціоноване і не приватизоване. Але і керівний склад, і робітники ставляться до справи по-хазяйському, добре розуміючи, як непросто на тлі того, що коїться в економіці країни, утримувати й підвищувати досягнутий рівень. І все це пов'язують у порту з поставтю Станіслава Кириловича Стребка.

Кілька років тому тут було зовсім не так — на кінець 1993-го обстановка склалася, м'яко кажучи, не краще, ніж на інших підприємствах. Де-де, а в Іллічівську, головному південному вантажному під'їзді всього Союзу, розвал СРСР відчували особливо гостро. Експорт-імпорт, розрахований на багато республік, стрімко скорочувався. Можна було зневіритися. І тоді послали гінців до Стребка в Миколаїв: «Прийдіть і володійте нами»...

В порту працюють понад 9 тисяч чоловік. 1998 року обсяг переробки вантажів становив 9742 тис. тонн, перевищивши на 600 тисяч рівень попереднього року і на 20% — 1995-го. Одержано 94,6 млн. гривень прибутку — на 34,4% більше, ніж 1997-го. До бюджету держави перераховано 58,5 млн. гривень, що майже на 16 млн. вище за показник 1997-го.

Він відгукнувся на заклик, прийняв пропозицію. А за чотири роки, наприкінці 1997-го, одержав послання від президента міжнародної програми «Ертсмейкер», дійсного члена інституту банкірів у Лондоні Пітера Мамо, де, зокрема, повідомлялось: «За результатами досліджень, проведеного незалежними експертами на підставі рекомендацій, одержаних з диверсифікованих джерел, ваше підприємство удостоєно міжнародної нагороди «За збереження і розвиток інтелектуально-кадрового потенціалу підприємства в період перехідної економіки», а вас

Продуктивність праці зросла протягом року на 21,7%, середньомісячна зарплата — на 8% і становила 434 грн. — на 34 грн. більше, ніж 1997 року. А у докерів —639 грн.
З 1 січня цього року за спільним рішенням адміністрації та громадських організацій тарифні ставки і посадові оклади підвищено на 25%. Зроблено це з урахуванням інфляції і нового законодавчо затвердженого рівня мінімальної зарплати і межі малозабезпеченості.

особисто, як його керівника, удостоєно персональної нагороди «За мудрість і гнучкість політики управління». Чи треба додавати щось до цієї оцінки перших років його роботи на посаді начальника Іллічівського порту?

Вихід з глухого кута

Згадайте, як гарно писав степовик Олесь Гончар про одвічне прагнення юних своїх земляків до моря, на флот. Не давало воно спокою і Славкові Стребку. І матросом поплавав, і в мореходку вступив. Та виникли проблеми з кров'яним тиском. Розлучитися з морем? Згодом сини його стануть моряками: Альберт — матросом, Сергій —капітаном далекого плавання, а йому довелося опановувати берегову професію.

І коли тепер; дізнавшись, що у Станіслава Кириловича нема якихось особливих захоплень, окрім роботи («Обов'язково застосуйте до нього модне слово «трудоголік», — наполягав Янош Садварі, редактор портової газети «Ильичевец»), цікавимся, чому так вийшло, він повертається до молодості:

— В мореходному училищі мене призначили старшиною роти — сто двадцять чоловік. Це зовсім не те, що староста в школі чи інституті. Відповідав за все. І потім, на виробництві, весь час працював з людьми, керував, можна сказати. Доводилося відповідати за них, віддавати цьому

весь час. Ну і, звичайно, дуже приємно досягти хорошого результату в роботі.

Другий-третій вантажні райони порту, що їх він очолював кілька років, стали полігоном впровадження нових технологій, поліпшення організації праці. Звідси на всю країну, висловлюючись мовою того часу, гриміла з газет, радіо, телебачення слава бригади докерів-механізаторів Анатолія Барановського, яка успішно освоїла бригадний підряд. Це була своєрідна спроба застосувати елементи ринкових відносин на виробничому мікрорівні.

Про свою колишню партійну діяльність багато хто каже тепер досить неохоче. Але Станіслав Кирилович пригадує її як корисну школу людського спілкування, більш глибокого розуміння людей. Це факт — більшість тоді вірила у справедливість ідей соціалізму та овіяного легендами ленінізму, а недоліки системи і навіть її очевидні вади намагалися пояснити невмінням або злою волею вождів і керівництва. Відчуття глухого кута зростало поступово.

У всякому разі, досвід роботи секретарем парткому виявився не зайвим після призначення на посаду начальника Миколаївського порту.Тут з року в рік ставало дедалі очевидніше — потрібні кардинальні зміни. А взаємодія із зарубіжними клієнтами навчала законів ринку. Тому перехід до нього вітав і зустрів упевнено.

І ось посипалися прохання від колишніх колег з Іллічівська — приїжджай, мовляв, виручай, тонемо. Запрошували ті, хто не прагнув потурань, вони знали його, прямо скажемо, дещо круту вдачу, нетерпимість до того, що заважає справі. Але саме це й вимагалося, крім, звичайно, всього іншого, відображеного в назві згаданої міжнародної нагороди.

Приручення стихії

Ми не перелічуватимемо заходів, ужитих Стребком для стабілізації роботи порту — це, очевидно, завдання технічної інформації. Тим паче, що їх не назвеш екстраординарними. Головне в ринкові, як усі тепер розуміють, — гроші. А добути їх для порту можна тільки одним способом — залученням потоку вантажів. На це й було спрямовано всі зусилля, створено систему роботи з клієнтами і партнерами. Не обійшлося також без розв'язання низки внутріпортових проблем. І пішли угору виробничі показники.

Зростають обсяги вантажопереробки, значить, не йдуть за ворота «зайві» люди, а навпаки — з'являються додаткові робочі місця. Стабільно функціонує порт —повнокровно живе місто.

У соціальну сферу вкладено протягом року 12,5 млн. грн. За ці кошти утримують гуртожитки, профілакторій і поліклініку, швидку медичну допомогу, бази відпочинку для дорослих і дітей (за рік пільгові й безплатні путівки одержали понад п'ять тисяч чоловік), дитячі садки на 1340 малюків, спортивний комплекс, водну станцію.
У вищих лігах України виступають чоловіча гандбольна команда порту «Чайка» і міні-футбольна «Море», у другій лізі — футбольна «Портовик».

Тому природною є участь у всіх клопотах порту голови міської ради Валерія Яковича Хмельнюка, людини з великим практичним досвідом, колишнього першого секретаря Одеського міськкому партії, кандидата економічних наук, який добре знає закони ринку і вміє використовувати їх з користю для міста, приручати ринкову стихію.

— Ми високо цінимо допомогу Валерія Яковича, енергійне залучення клієнтів, інвестицій, — каже Стребко. — Є його чимала заслуга і в тому, що за січень перероблено понад мільйон тонн вантажів — на 43 відсотки більше, ніж у січні минулого року. І все-таки можливості порту використовуються не сповна. Ми могли б істотно наростити обсяги. Тому збільшення вантажопотоку залишається завданням із завдань.

Наприкінці минулого року Станіслав Кирилович отримав чергове повідомлення — цього разу від президента Асоціації сприяння промисловості Франції Бернара Муссона. В ньому сказано, що Стребка визнано лауреатом почесної європейської нагороди «Золота медаль» за реформаторські ідеї, що «є свідченням приналежності вашого підприємства до числа безумовних лідерів Європейського співтовариства, а персональний нагрудний знак, що його вручають керівникові, — свідченням його внеску в сфері стратегічного менеджменту на підприємстві». Відчуваєте різницю в оцінках попередньої і нової нагород? Зростають бали Станіслава Кириловича Стребка та його справи.

А він з ранку знову вирушає у щоденний об'їзд свого великого господарства, спілкується з робітниками, інженерами. Легкий бриз весело грається прапорами на щоглах кораблів. Довгий шлях пройшли вони до Іллічівська. Моря й океани розділяють континенти, країни та народи, порти зближують їх. І хочеться з надією повторити слова поета: «Всі прапори до нас у гості будуть!».

Георгій ВОРОТНЮК,
Віктор ПИСАРЕВ.

Одеська область.

**** Матеріали рубрики готуються за сприяння Українського союзу промисловців і підприємців.***

У номер

✔ Луцьк

Хворі на лихоманку. Кольорову

Лише за тиждень з фасадів установ та організацій, різних закладів у центрі Луцька зникло більше двадцяти вивісок з кольорового металу — салюміну. Розпізнавальних таблиць позбулися кілька медичних закладів. Без «тяжкої ноші» залишилися і корпункти Українського телебачення та радіо, «Західдіпрошлях». Не злякалися шукачі кольорових металів і божої кари, познімавши вивіски з деяких храмів. І не лише у Луцьку.

Заради сумнівних прибутків хворі на «кольорову лихоманку» підняли руку на Меморіал Слави, позбивавши чимало букв з пам'ятних плит і стел навколо Вічного вогню.

І ось нещодавно міська міліція, скориставшися газетними оголошеннями, перевірила кілька комерційних фірм, які охоче скуповували кольоровий метал. Правоохоронці знайшли на одній металевий брухт і кілька (ще не до кінця!) потрощених вивісок. Затримано також двох осіб, на совісті яких 6 зниклих адресних плит. Порушено кримінальну справу, триває слідство.

✔ Миколаїв

Шампанське є, готують крейсер

Флагман Військово-Морського флоту країни ракетний крейсер «Україна», котрий добудовують на заводі імені 61 комунара, має стати до ладу в листопаді 2000 року. На його добудову нинішнього року планується виділити 40 мільйонів гривень, пізніше — ще 60 мільйонів, повідомляє ДІНАУ.

✔ Київ

Свідчення дружніх зв'язків

В українському Фонді культури відбулася презентація збірки поезій Бориса Олійника «Привіт з Дніпра». Вона видана у Белграді сербською мовою. Творчість Бориса Олійника добре відома в Сербії і Чорногорії, де випущено вже три видання його поезій. Водночас було представлено наукову розвідку літературознавця Павла Рудякова: дослідження сербського історичного роману.

Надзвичайний і Повноважний Посол Югославії в Україні Гойко Дапчевич підкреслив, що праці українських авторів є ще одним свідченням міцних дружніх зв'язків між нашими народами.

✔ Сімферополь

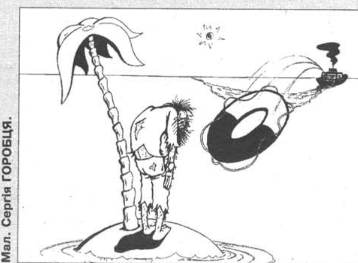
Економне світло

Сімферопольське АТ «Фіолент» спільно з німецькою фірмою «Пролайт» невдовзі запустить у виробництво новинку під назвою «Аладдін-2000». Попит гарантовано. Хто не захоче за помірну ціну мати лампочку в 5 разів яскравішу і економнішу, ніж звичайні? Тож на «Фіоленті» налаштовуються на масштаби не лише кримського, а й загальноукраїнського ринку.

✔ Донецьк

А ти записався в підприємці?

Міська рада Маріуполя сприятиме розвиткові малого бізнесу шляхом надання безвідсоткових кредитів, заявив міський голова Юрій Котлубей. Передбачається, що вже цього року підприємці отримають позики на загальну суму 100 тисяч гривень строком на 3 і 6 місяців. Прийнятою на сесії міської ради програмою економічного й соціального розвитку заплановано довести кількість малих і середніх підприємств до 21 тисячі (нині їх налічується 12 тисяч). Як у старі часи, відповідну рознарядку доведено до кожного району міста разом із вказівкою максимально спростити процедуру реєстрації підприємств.

Мал. Сергія ГОРОБЦЯ.

Україна і Росія: «делімітація» відносин

Полемічні нотатки

Ці нотатки вже було написано, коли радіо повідомило про те, що Рада Федерації Росії ратифікувала Великий Договір. Це перемога розуму, це надзвичайно важлива для історичних доль наших країн реалізація того величезного позитивного потенціалу, якому від нині судилося домінувати у наших відносинах. Символічно, що цим знаменним актом закінчується не лише нинішнє століття, а й усі три з половиною сторіччя сповненої величі й драматизму нашої спільної історії. Цей день можна цілком обгрунтовано вважати початком нової, багатообіцяючої епохи в житті Росії та України.

Як легко було колись прикрашати яскравими метафорами популярну тему вікової дружби та історичного братерства народів Росії та України!

Як непросто нині підводити новий підмурівок під реальні відносини двох, тепер уже незалежних, держав, вільні від застарілої риторики і пройняті тривогами та сподіваннями сьогодення. На повен зріст постають не лише найгостріші соціально-економічні проблеми уражених глибокою кризою країн-сусідів, а й старі образи, колишні тривоги й підозри. Радикальні політичні корпорації убирають ці проблеми у відповідні гасла і формули, намагаючись нав'язати суспільству свій небезпечний і недалекоглядний максималізм.

Радикали будь-якої національності небезпечні своїм цілковитим невмінням передбачити суспільні наслідки власних закликів і вчинків. Вони весь час сіють вітер, не думаючи про руйнівну бурю, яку доведеться пожинати всьому суспільству. Ненависть до Росії чи України —це не лише побудоване на облудних міфах засліплення, а форма політичного існування, продиктована особистим або корпоративним інтересом. При цьому вони завжди прагнуть подати цей інтерес як загальнонародний, виступаючи на політичній сцені в ролі пророків, що промовляють від імені історії. Скільки разів народи, повіривши фальшивим пророкам, платили страшну ціну за свою наївну довірливість!

Приводом для цих роздумів послужила велика стаття у московській «Независимой газете» (26.01.99) з промовистою назвою «Российско-украинский договор: обман века». Її автори — затяті «друзі» української незалежності Костянтин Затулін і Олександр Севастьянов, розгнівані поведінкою російських комуністів, які проголосували в Держдумі за ратифікацію Договору про дружбу, співробітництво та партнерство між Росією і Україною. Виявляється, це шкідливий, принизливий для Росії договір, який закріплює порушення її територіальних інтересів. Мало того, договір з Україною, за аналогією з Брестським, це «похабный договор» з країною, до складу якої входить одвічно російська територія — півострів Крим.

Цей сумнівний політичний пасаж належить перу директора Інституту країн СНД і його заступника, а публікує його газета, чий девіз «Синє іра ет студіо» в перекладі з латини означає «Без гніву й упередженості».

Стаття являє собою чергову політичну «лякалку». Виявляється, Україна ніколи не існувала в кордонах, які погрожує затвердити ратифікований Договір. За доби Переяславської Ради територія «возз'єднаної» з Росією України була вп'ятеро менша, ніж нинішня Україна. Решту вона здобула за рахунок Росії. Мимоволі постає запитання: а що, Росія одвічно, від свого створення, була в своїх нинішніх межах? І у кілька разів менше від нинішньої території Росії Московське князівство часів Івана Калити або царство Івана Грозного? І ще: чи всі територіальні прирощення Росії були винятково добровільні, без воєнної експансії?

На думку авторів статті, на користь України несправедливо віддано предковічні російські території з мільйонами російських мешканців. Апетит і претензії України зростають. Правлячи бал у зовнішній та внутрішній політиці, ідеологи українського націоналізму переконані у тому, що Росія ще винна Україні Кубань, частину Воронезької, Курської, Ростовської областей. Головне гасло Руху: «Вперед на Схід!» Доки Київ «перетравлює» те, що проковтнув, — асимілює російський Крим, російську Новоросію і Лівобережжя, а трохи пізніше, спираючись на горезвісний договір, Україна «найпевніше здійснить нові спроби нарощування територій за рахунок Росії».

Хіба можна з таким набором ідей, від яких тхне неприхованою українофобією, політичним примітивізмом і історичним невіглаством, займатися великою політикою і прагнути впливати на долі справді близьких один одному народів і країн з 200-мільйонним населенням?

Не знаю, чи відомий авторам статті фрагмент роздумів великого російського вченого Володимира Вернадського під назвою «Українське питання і російська громадськість», у якому переконливо показано, з якою жорстокістю знищував російський царизм паростки української державності, боровся з культурою й релігійною самобутністю народу України, використовуючи сповна його працелюбність у освоєнні нових земель, його інтелектуальний потенціал у розвиткові російської науки та культури. Факти загальновідомі.

Росії дуже мало підходить роль жертви «ненаситного» українського експансіонізму. Історично неспростовний той факт, що Україна жодного разу не виймала з піхов свого меча для завоювання чужої землі. Її нинішні кордони склалися під час глибоких геополітичних змін на основі політичних і правових рішень держав, у складі яких вона перебувала.

Коли слухаєш промови деяких російських політиків про те, як стогнуть в українському полоні Крим, Севастополь, Чорноморський флот, то мимоволі спадає на думку: це вже було колись, так уже казали ті, хто справді готував загарбання чужих територій. Але то були палії війни, а тут брязкають словесною зброєю інтелігентні, освічені люди, брати-слов'яни. І ще пригадуються слова радянського політика Молотова, який на весь світ заявив про виправдання агресії проти Польщі у вересні 1939-го, що ніякої польської держави не було і немає, що Польща — це всього лише «потворне породження Версальського договору».

Публіцистика не може замінити політику, засновану на здоровому глузді. Облудний пафос, сльоза в голосі, драматичне заламування рук, грізні звинувачення на адресу неіснуючого агресора, — це псевдополітичні спектаклі, гідні якогось районного будинку культури, а не високої політики.

Нам зрозуміле почуття національної гордості. У російського народу є чимало підстав пишатися своєю історією, своїм великим внеском у світову культуру. Та водночас політики, що претендують на роль глашатаїв інтересів усього народу, повинні мати історичний такт, не змішувати гріхи влади з гідністю народу, вміти, кажучи словами відомого поета, «возвысить степь, не принижая горы». Ми щиро любимо справді братній народ, з яким так багато прожито разом і пережито, але водночас ми вважаємо, що неприпустимо поетизувати імперську політику російського самодержавства щодо України.

Твердять, що Севастополь — це місто російської слави. Це справді так. Безперечна мужність його захисників. Та водночас він — місто слави української, білоруської, грузинської, казахської, місто слави всіх народів, представники яких пролили за нього свою кров. Так, Севастополь, як і весь Крим, входив до складу Туреччини, потім царської Росії, згодом — до складу СРСР у рамках Російської Федерації. Приєднання Криму до України було державним рішенням найвищого законодавчого органу країни, в якій ми тоді жили. У той же час адміністративний статус Криму не давав Україні якихось особливих переваг, крім турбот про подолання економічної відсталості регіону, заради чого й ухвалювали це рішення.

Нам цілком зрозумілі стратегічні інтереси Росії на Чорному морі. Їх, безперечно, слід ураховувати, виходячи при цьому і з потреб Росії, і з беззастережного визнання суверенітету й законів України. Якщо відмовитися від фальшивих, гіпертрофованих амбіцій, це цілком розв'язуване завдання.

А якщо йти за логікою великодержавних забобонів, то цілком можна знову прийти до чергового переділу кордонів. Не можна нехтувати той факт, що політична карта світу складалася віками, й нерідко головним інструментом її «делімітації» була війна з її незліченними бідами.

Хтось уявляє Крим занадто звабливою «нерухомістю», й саме жадоба володіння таким унікальним витвором природи часто стоїть за промовами про уражену національну гідність росіян. Крім цього суто практичного міркування, важливу роль у навмисному розпалюванні національно-патріотичних емоцій відіграє факт наступних парламентських і президентських виборів.

Ми дуже далеко зайшли б, якби нащадки колишніх завойовників, спираючись на територіальні надбання й втрати минулого, почали новий переділ кордонів. Розправившись з Україною, російські «патріоти» могли б зайнятися проблемами «споконвічно російської» Аляски. Втім, Крим довелось би віддати Туреччині. Крім України та Криму, до складу Російської імперії колись входили Фінляндія, Польща, Прибалтика. Ще парочка підходящих сюжетів такого плану могла б бути у Німеччини, Франції, Мексики, Нідерландів, Японії. Але, на щастя, незважаючи на драматизм становлення державних кордонів, здоровий глузд пробиває собі дорогу, хоча полум'я територіальних і міжнаціональних конфліктів не погашено остаточно.

Відкидаючи однозначно територіальні претензії, висловлені в статті, слід серйозно поставитися до побоювань Росії щодо делімітації морських кордонів, під час яких вона може опинитися замкнутою в акваторії Азовського моря, оскільки фарватер Керченської протоки стане власністю України.

За всіх чинних складнощів у російсько-українських відносинах усі спірні проблеми можна грунтовно обговорити і знайти взаємоприйнятні шляхи їх розв'язання. Потрібна політична чесність і добра воля, без чого будь-який вигин фарватеру може стати каменем спотикання, приводом для розбрату.

Слід сказати відверто: в умовах реальності, що склалась історично, спроба довести приналежність Криму, включаючи Севастополь, Росії є спроба з негідними засобами. Разом із тим Крим як регіон суверенної України відкритий для економічного партнерства з російськими регіонами.

Я аж ніяк не прибічник марксистської ідеології та компартії Росії. Але не можу не визнати, що голосування комуністів у Держдумі за ратифікацію Договору було актом політичної зрілості та далекоглядності. Ми справді два найближчі народи, які, до відома занадто радикальних націонал-патріотів, ніколи не піднімуть руку один на одного.

Ми занадто багато пережили в минулому — далекому й недавньому, у [illegible] подібні по суті стратегічні завдання, однаково зацікавлені в дружніх та взаємовигідних стосунках, в успішному подоланні кризи. Закінчується XX століття. Хоч би що чекало нас за крутим поворотом історії, продумана, шанoблива, узгоджена політика, відмова від великодержавних претензій та амбіцій, цивілізоване економічне партнерство зроблять нас набагато сильнішими, стійкішими перед будь-якими випробуваннями.

Настає час підбиття певних історичних підсумків. І тут час усім нам, правим і лівим, націоналістам і комуністам, радикалам і лібералам, поставити собі головне запитання, яке поставив у післямові до поеми «Гайдамаки» наш проникливий національний геній. Змальовуючи один з найкривавіших епізодів української історії, Тарас Шевченко ставить справді глобальну проблему безглуздості жорсткого протиборства між близькими по крові та життю людей. Заради чого ми так затято сперечаємося, ворогуємо, доводимо себе до нестями? Невже лише заради дріб'язкової егоїстичної користі, забуваючи при цьому, що ми — брати, що в своїх сліпих і безглуздих борніннях ми програємо головне — долю народу й країни, своє власне майбутнє. «Серце болить, а розповідати треба: нехай бачать сини й онуки, що батьки їхні помилялися, нехай брататься знову зі своїми ворогами».

Хочеться вірити, що російські політики зуміють постати над крайнощами й зробити правильний історичний вибір в інтересах наших народів, їх майбуття.

Віктор МЕДВЕДЧУК,
заступник Голови
Верховної Ради України.

Лютий 1999 р.

ВАТ «Полтавський хлібозавод № 2»
повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 14 квітня 1999 року о 13 годині за адресою: Полтава, вул. Остапа Вишні, 5.

Реєстрація учасників зборів з 11 години.

Порядок денний:

1. Звіт правління про результати фінансово-господарської роботи за 1998 рік.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Звіт спостережної ради.
4. Різне (затвердження техніко-економічних показників діяльності товариства на 1999 рік).

Правління ВАТ Полтавський хлібозавод № 2».

ВАТ «Торгпреса»
повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 15 березня 1999р. об 11 год. 30 хв. за адресою: м. Львів, вулиця В. Великого, 2.

Порядок денний:

1. Звіт правління про результати роботи за 1998 рік.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Звіт спостережної ради.
4. Затвердження основних показників діяльності ВАТ «Торгпреса», визначення основних напрямів діяльності підприємства на 1999 рік. Проведення структурних змін.
5. Різне.

Государственная налоговая инспекция в Московском районе г. Харькова сообщает, что арбитражным судом Харьковской области (310002, г. Харьков, пл. Свободы, 5, Госпром, 8-й подъезд) возбуждены дела о банкротстве следующих предприятий:

ЧП «Укрторгпродукт», код 23914369, юр. адрес: г. Харьков, ул. Гарибальди, 5, кв. 31, р/с 2600210527 в ИКАБ «Эра», МФО 351793, дело № 2869/7-11;

ООО «Аркос», код 23332690, юр. адрес: г. Харьков, ул. Командарма Уборевича, 42-А, кв. 135, р/с 26002019890000 в АК ПИБ «Укрсибанк», МФО 351641, дело № 10902/7-74;

АОЗТ «Мехмонтаж», код 04764935, юр. адрес: г. Харьков, ул. Адыгейская, 11а, р/с 26006301875250 в Моск. отд. АК ПИБ, МФО 351425, дело № Б 10904/7-74;

ООО «Агентство О. А. Звонков», код 21225588, юр. адрес: г. Харьков, ул. Тимуровцев, 25, кв. 117, р/с 26000013346 в КБ «Базис», МФО 351760, дело № Б 10903/7-74.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования данного объявления.

Арбитражный суд Автономной Республики Крым (330000, г. Симферополь, ул. К. Маркса, 18) по заявлению отделения Проминвестбанка Украины в г. Ялте возбудил дело о банкротстве № 4820-3 АП Строительное управления № 32, юридический адрес: г. Ялта, пгт Гурзуф, ул. Строителей, 3, т/сч № 26007301440021 в отделении Проминвестбанка Украины в г. Ялте, МФО 324720, ОКПО 01271741. Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Відкрите акціонерне товариство «Київське автотранспортне підприємство 13054»

повідомляє, що чергові загальні збори акціонерів відбудуться 15 квітня 1999 року о 15 годині за адресою: Київ-164, вул. Малинська, 20.

Реєстрація учасників зборів з 12 до 14 години 30 хвилин.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління про підсумки фінансово-господарської діяльності ВАТ КАТП-13054 за 1998 рік.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Звіт спостережної ради.
4. Затвердження заходів для виходу ВАТ із скрутного фінансово-економічного становища.
5. Про передачу правлінню права прийняття рішення про збільшення статутного фонду ВАТ за рахунок індексації основних фондів за станом на 1 квітня 1996 року.
6. Затвердження договору з незалежним реєстратором акціонерів ВАТ.

При собі мати паспорт або відповідно оформлене доручення на право голосу.

Довідки за телефоном 444-00-56.

До уваги акціонерів ВАТ «Полтавагаз»!

Правління ВАТ повідомляє своїх акціонерів, що чергові загальні збори акціонерів відбудуться 16 квітня 1999 року о 12.00 за адресою: м. Полтава, вул. Пушкіна, 32, обласний ляльковий театр.

Порядок денний:

1. Звіт правління про фінансово-господарську діяльність ВАТ за 1998 рік. Основні напрями діяльності на 1999 рік.
2. Звіт ревізійної комісії за 1998 рік.
3. Затвердження розподілу прибутку, одержаного товариством у 1998 році, затвердження суми дивідендів та порядку виплати дивідендів.
4. Довибори члена спостережної ради.
5. Довибори члена ревізійної комісії.

Реєстрація учасників зборів буде проводитись 16 квітня з 8.00 до 11.00 у приміщенні обласного лялькового театру за адресою: м. Полтава, вул. Пушкіна, 32.

Для реєстрації необхідно мати при собі:
— паспорт або документ, що його замінює;
— сертифікат акцій та ідентифікаційний номер;
— представникам акціонерів та юридичним особам —довіреність, оформлену згідно з чинним законодавством.

Ознайомитись з документами, пов'язаними з порядком денним зборів, акціонери можуть з 1 березня 1999 року за адресою: м. Полтава, вул. Сінна, 38, ВАТ «Полтавагаз», щоденно з 8.00 до 17.00 крім суботи та неділі.

Довідки за телефонами: (05322) 7-48-36, 7-49-74.

Правління.

Арбітражний суд Київської області (м. Київ-33, вул. Жилянська, 58 б) порушив справу № 218/10 б-98 про банкрутство відкритого акціонерного товариства «Племінний завод «Бортничі», Київська область, Бориспільський р-н., с. Щасливе, р/р 26008200290002 у Бориспільському відділенні АПБ «Україна», МФО 321079, код ЗКПО 00849634.

ООО «Агростройвентиляция», код ОКПО 24719718, сообщает о своей ликвидации. Претензии принимаются в течение двух месяцев со дня опубликования объявления.

До уваги акціонерів ВАТ «Веселка»

Правління ВАТ повідомляє своїх акціонерів про чергові загальні збори акціонерів, які відбудуться 16 квітня 1999 року о 13 годині за адресою: Полтава, вул. Комарова, 2-б.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління про фінансово-господарську діяльність товариства за 1998 рік та визначення основних напрямів діяльності в 1999 році.
2. Звіт голови ревізійної комісії щодо результатів фінансово-господарської діяльності ВАТ «Веселка».
3. Звіт спостережної ради за 1998 рік.

Початок реєстрації об 11.00 за місцем проведення зборів.

Для реєстрації при собі необхідно мати:
паспорт або документ, що його замінює;
уповноваженим особам акціонерів та юридичним особам —довіреність, оформлену згідно з чинним законодавством.

Телефон для довідок (05322) 3-86-63.

Правління.

До уваги акціонерів Кобеляцького ВАТ «Райагропостач»

Загальні збори акціонерів відбудуться 16 квітня 1999 року о 12 годині за адресою: Полтавська область, Кобеляки, вул. Дружби, 1.

Початок реєстрації о 10 годині.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління про підсумки фінансово-господарської діяльності товариства за 1998 рік.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Затвердження річного звіту і балансу за 1998 рік.
4. Різне.

При собі мати документ, що посвідчує особу.

Правління.

Арбитражным судом Донецкой области (340105, г. Донецк, б. Пушкина, 34) возбуждены бела о банкротстве:

дело № 18/136Б МЧП «Орион-Н» (340009, г. Донецк, Партизанский, 1, р/с 26000014398001 в Акционерно-коммерческом банке «Капитал», МФО 334828);

дело № 18/160Б АОЗТ «Антрацит» (340048, г. Донецк, пр-кт Панфилова, 1, р/с 26007301745668 в Донецком региональном управлении Проминвестбанка Украины, МФО 334635);

дело № 5-189Б ООО «Дон-стрин» (р/с 26000889802428 в АБ «Донуглекомбанк», МФО 335463);

дело № 24/12Б ЧП «Донтехпоставка» (р/с 26007184605001 в Донецком региональном управлении филиала коммерческого банка «Приватбанк», МФО 334635);

дело № 24/13Б КООП «Купрум» (р/с 26000301531790 в Киевском отделении Проминвестбанка Украины г. Донецка, МФО 334271);

дело № 5-198Б КООП «Глобус» (р/с 461536 в Киевском отделении АК ПИБ МФО 334271).

Заявления кредиторов и санаторов принимаются в месячный срок со дня опубликования объявления.

Державна податкова інспекція в Ужгородському районі порушила справу про банкрутство МП «Пеном-Котедж» (м. Ужгород, пл. Народна, 4, Ужгородський район, с. Минай, вул. Будівельників, 3/3), справа № 6/304.

Оголошення дається з метою в місячний термін виявити кредиторів та можливих санаторів.

Арбитражным судом Донецкой области (г. Донецк, бульвар Пушкина, 34) возбуждено дело № 24/28Б от 9.02.99 г. о банкротстве Добропольского потребительского общества «Фирма-Хлеб» (Донецкая обл., Добропольский р-н, с. Доброполье, ул. Ленина, 35; р/с 26003301570067 в Добропольском отд. АК ПИБ, МФО 334118, код 25098247).

Просим кредиторов обращаться в Арбитражный суд Донецкой области.

Арбитражный суд Одесской области (270032, г. Одесса, пр. Шевченко, 4) 06.02.98 г. возбудил дело № 621 «Б»/3 о банкротстве ОАО «Одесский завод стеклоизделий». Юридический адрес: 270098, г. Одесса, ул. Столбовая, 26, расчетный счет 26003301555164, МФО 328395 в Ильичевском отделении Проминвестбанка г. Одессы.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в месячный срок со дня опубликования объявления.

Арбітражним судом Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська, 81) порушено справу № 2/1085-7/393 про визнання банкрутом відкритого акціонерного товариства «Львівагромашпроект» (м. Львів, вул. Городоцька, 205).

Письмові звернення щодо майнових вимог та умов санації необхідно подати до арбітражного суду не пізніше одного місяця з дня опублікування даного оголошення.

Арбітражний суд Луганської області (348000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) порушив справу № 10/176Б про банкрутство спільного підприємства Сватівський комбінат громадського харчування (349800, Луганська обл., Сватове, пл. Привокзальна, 1, р/р 000460504 у Сватівському від. № 2842 Ощадбанку України, МФО 364069, код 04544168). Претензії кредиторів та заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Севастополя (335008, Севастополь, ул. Суворова, 21) возбудил дело № 20-4/167 о признании банкротом ЧМП «Люстас» (335000, Севастополь, ул. Героев Бреста, 41-119; р/с нет).

Арбитражный суд Севастополя (335008 Севастополь, ул. Суворова, 21) возбудил дело № 20-4/168 о признании банкротом ЧП «Окт» (335000, Севастополь, ул. Дыбенко, 10-1; р/с 2600515000140 в Правэкс-банке).

Арбітражний суд Сумської області (адреса суду: 244000, м. Суми, вул. Рибалка, 2) порушив справу № 4101-10/378 про банкрутство Орендного торгово-виробничого підприємства «Фармамед» (244031, м. Суми, вул. Ковпака, 18-А, р/р 260040027 в Сумській ОД АКБ СР «Укрсоцбанк»., МФО 337018, код ЄДРПОУ 01981201).

Заяви кредиторів та можливих санаторів приймаються Арбітражним судом протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Донецкой области (340105, г. Донецк, б. Пушкина, 34) возбудил дело № 5-40 Б о банкротстве ООО «Интер-Стар». Юридический адрес 340050, г. Донецк-50, пр-т Театральный, 4, р/с 26007301745679 в Донецком региональном управлении АК ПИБ, МФО 334635.

Арбитражный суд Донецкой области (340105, г. Донецк, б. Пушкина, 34) возбудил дело № 5-180 Б о банкротстве ЗАО «Весы». Юридический адрес: 340086, г. Донецк-86, ул. Горького, 52, р/с 26001980179 в Центрально-Городском отд. Укрсоцбанка, МФО 335582.

Арбитражный суд Донецкой области (340105, г. Донецк, б. Пушкина, 34) возбудил дело № 5-181 Б о банкротстве МЧП «Владна». Юридический адрес: 340000, г. Донецк, б. Школьный, 22, р/с 26006301710497 в Кальмиусском отделении АК ПИБ, МФО 335322.

Арбитражный суд Донецкой области (340105, г. Донецк, б. Пушкина, 34) возбудил дело № 24-161 Б о банкротстве ООО «Сити и ПРофит». Юридический адрес: 340050, г. Донецк-50, ул. Университетская, 36-А, р/с 26008958 в АПП банк «Аваль», МФО 335076.

У номер

✔ **Луцьк**

Допоможе «Йоданка Павлівська»

Випуском нетрадиційної для себе продукції ознаменував Павлівський пивоварний завод своє 100-річчя. Тут уперше в Україні освоєно виробництво столово-мінеральної йодованої води, яка дістала назву «Йоданка Павлівська».

У тому, яке значення для здоров'я людини мають мікроелементи йоду, переконувати нікого не треба.

До речі, лікування йодозалежних захворювань (розумова відсталість, передчасні пологи, рак щитовидки, кількість випадків якого різко збільшилася, особливо після Чорнобиля) обходиться вчетверо дорожче, ніж профілактика.

✔ **Миколаїв**

Новий господар судноплавного каналу

Бузько-Дніпровсько-Лиманський судноплавний канал протяжністю кілька десятків кілометрів невдовзі буде передано новоствореному державному підприємству «Дельта-Лоцман» — щодо цього прийнято урядове рішення. Тривалий час, відомо, канал належав Миколаївському морському порту, який і збирав з суден, що заходили в усі чотири порти регіону, так званий канальний збір — десь до 6 мільйонів доларів на рік. Далеко не всі ці кошти використовувалися на утримання каналу, він обмілів. Як результат, порти втратили чимало вантажопотоків. Ситуацію має виправити «Дельта-Лоцман». Акумулюючи кошти канального збору, адміністрація каналу приведе його в належний стан, забезпечить ефективність судноплавства. До того ж, для всіх чотирьох портів регіону буде створено однакове конкурентне середовище.

✔ **Сімферополь**

Операція «Первоцвіт»

Весну в Криму важко уявити без рідкісних ранніх квітів: пролісків, цикламенів Кузнецова. Але, на жаль, цю красу безжально нищать новоявлені бізнесмени. Останніми роками торгівля кримськими першоквітами зростає. В Україні й сусідніх державах у реалізаторів вилучають мільйони пролісків. Нині посилено контроль у місцях, особливо багатих на квіти, і там, де їх традиційно продають. Організовано додаткові пости на автодорогах, авто- і залізничних вокзалах та в аеропортах. Винищувачів квітів чекають штрафи.

Євгенові Степановичу Березняку — 85. Вітаємо!

Усім смертям на зло

Він же — «капітан Михайлов», «майор Вихор»

Ювілей

«Мужність — це не відсутність страху, а при усвідомленні небезпеки — подолання цього почуття».

Вони вже завершували огляд експозиції залу Слави Головного управління розвідки Генерального штабу Збройних сил СРСР, коли генерал зауважив гостеві:

— Як на військового розвідника ви були недостатньо уважним. Бо не впізнали одного з представлених на стенді «Вони прославили військову розвідку». Ось його — «майора Михайлова». А це ж Ви, Євгене Степановичу, у ті далекі сорокові роки...

На стенді було вміщено 40 портретів і коротких описів звершень найвидатніших з легіону тих, кого називали бійцями невидимого фронту і кого нерідко знали тільки в обличчя. До певного часу їх імен не можна було називати. Серед них — Ян Берзін, Ріхард Зорге, Лев Маневич, Петро Вершигора та інші. І він — «капітан Михайлов», «майор Вихор», «Голос».

Згодом ім'я колишнього військового розвідника стало широко відоме. У 1967 році на телеекранах з'явився багатосерійний фільм «Майор Вихор». Його герої — радянські розвідники, які дорогою ціною врятували від знищення стародавню столицю Польщі — місто Краків. Після нарису в «Известиях» (1968 рік) «Здравствуй, майор Вихрь» пішла пошта — тисячі листів. І майже у кожному запитання: а як було насправді? З'явилися книги Євгена Степановича «Я — Голос», «Пароль — Dum Spiro», «Операція «Голос» — документальні розповіді розвідника. В них і розказано, як все було, коли ціною ризику було життя. Але вижив, усім смертям на зло! Євген Степанович пригадує:

— У липні 1944 року закінчив школу розвідки Генерального штабу і був призначений керівником групи військових розвідників. В ніч на 19 серпня ми десантувалися у районі Кракова. На місці приземлення група не зібралася — сильний вітер розкидав нас урізнобіч. Тож до запасної явки кожний діставався самотужки.

Я йшов решту ночі, втомився й удосвіта присів відпочити. І непомітно для себе заснув. А прокинувся від штурханів: наді мною стояли жандарми. У них опинився мій портфель з радіобатареями, пістолетом, ножем і великою сумою грошей. Невдовзі мене кинули за грати...

Минули день, безсонна ніч, спливав другий день, а мене все чомусь не викликали на допит. Готувався до найгіршого — катувань і страти. І водночас гарячково шукав виходу із цілком очевидної безвиході. Ось тут поступово й склалася легенда, яка давала бодай примарний, але шанс переграти німців. Якби одразу почали допитувати, у мене не було б можливості подумати над легендою, а залишалося б одне — гідно померти.

На допиті після лютих побоїв «зізнався», що я — марш-агент, в обов'язки якого входила передача представникові радянської розвідки у Кракові радіобатарей і грошей, а також одержати пакет і повернутися з ним до своїх. Усе це мало відбутися на міському ринку «Тандета» в один з днів від 24 по 27 серпня. Гітлерівці повірили! Напевне, вони розраховували, маючи мене за «наживку», вийти на резидента і знищити всю систему радянської розвідки у Кракові. Саме на цьому я і побудував свою гру.

Щодня мене у супроводі кількох «пастухів» виводили в обумовлений (точніше, мною вигаданий) час на барахолку, де я «продавав» годинник «Омега». Зрозуміло, на зв'язок зі мною ніхто не виходив. І ось настав день останній. Надія на порятунок танула з кожною годиною. Я вирішив — тікатиму. Хай краще застрелять, ніж сконати у катівні.

Раптом неподалік — постріл, другий, третій. Зчинилася неймовірна паніка. Людський потік підхопив мене і поніс до виходу. У цьому людському вирі зустрівся очима з охоронцем, який пробивався до мене з пістолетом у руці. Блискавкою майнула думка — ось твій шанс! Я пірнув глибше у натовп, і він виніс мене за ворота базару. Тут я вже знав, що робити. Того самого дня був на запасній явочній квартирі...

Пригадав Євген Степанович і такий епізод з бойових дій своєї групи:

— Робота нашої радіостанції завдавала німцям великого клопоту. Вони розуміли, що радянському командуванню йде секретна інформація. Ось чому організували велику каральну експедицію, задіявши в ній артилерію, танки, літаки. Кільце щільного оточення стискалося.

У польському історичному журналі «За вольность і люд» сказано, що трикутник Макув—Подгалянський—Мислініце був великим партизанським районом. У ньому діяли два загони польських патріотів, а також радянський загін під командуванням полковника Каліновського і радянська десантна група капітана Михайлова (тобто наша). Журнал зазначає, що особливо жорстокі випробування випали на долю загону Армії крайової під командуванням Гардого (Герарда Возніци) та групи капітана Михайлова.

— А було це так, — пригадує Євген Степанович. — 12 січня карателі увірвалися у розташування загону Гардого і нашої групи. Їх сили переважали наші у чотири-п'ять разів. Нам довелося організувати кругову оборону. Билися відчайдушно. У цьому нерівному бою карателі втратили 92 солдати вбитими і 12 пораненими. Відзначилися мої хлопці. Я виділив би Семена Розтопшина, Овсія Близнякова та Дмитра Іллєнка. Так, С. Розтопшин «зрізав» кількох карателів, заволодів трофейним кулеметом і нищівним вогнем з нього пробив у ворожому оточенні рятівне «вікно» для прориву. У розпалі бою Гардий підповз до мене і запропонував прикрити своїми силами вихід нашої групи з оточення. «Ваша радіостанція не повинна замовкнути», — сказав він. Я обняв його, а слів не знайшов. Та й що сказати бойовому побратимові, готовому своїми грудьми закрити тебе від смертельної небезпеки!? Наша група без втрат вийшла з оточення через пробите «вікно», під прикриттям польських побратимів...

Іван ДМИТРЕНКО.

Спорт

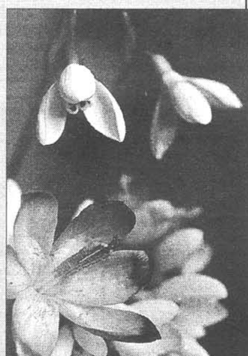

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

ЮНАКИ — ВЖЕ ЧЕМПІОНИ!

Хокей. У Києві відбувся четвертий, завершальний, тур чемпіонату СЄХЛ серед юнаків (вік гравців — до 18 років). Зазначимо, що в ньому, на відміну від дорослих, участь беруть збірні країн. Так-от, команда України, яку готували Валентин Уткін та Сергій Лубнін, стала першою.

У київському турі наші хлопчики виграли всі поєдинки: у Білорусі — 7:0, Литви — 10:1, Латвії — 3:2; у півфіналі у Литви — 9:2 і у фіналі у Білорусі — 7:1. Друге місце за підсумками змагань посіла збірна Латвії, третє — Литви. Побажаємо українським юнакам успішних виступів у чемпіонаті світу в групі А, який відбудеться в квітні у Німеччині.

Чемпіонат СЄХЛ. «Беркут-ППО» (Київ) — «Німан» (Гродно). 4:2 (1:0, 2:1, 1:1). Єловиков, 10, Рублівський, 24, Яковенко, 26, Полоницький, 57 — Стефанович, 34, Чорнобаєв, 46. Нагадаємо, що й напередодні кияни також виграли — 4:2. І тим самим зробили велику послугу землякам із «Сокола». Тим варто виграти два матчі (субота та неділя) у новополоцького «Поліміра», і вони тоді достроково стануть чемпіонами ліги.

До речі, головному тренерові «Сокола» Олександрові Сеуканду, начальникові команди Василеві Фадєєву та тренерові університетської збірної України, деканові заочного факультету УДУФВІС Михайлові Воробйову надано звання заслужених тренерів України.

Хто очолить «Реал»?

Футбол. Як відомо, наступної середи в Мадриді, на стадіоні «Сантьяго Бернабеу», у першому матчі 1/4 фіналу Ліги чемпіонів місцевий «Реал» прийматиме київське «Динамо». Тому всіх хвилює запитання: хто виведе на поле господарів? Річ у тім, що позавчора президент «Реала» Лоренцо Санс звільнив з роботи нідерландського тренера Гууса Хіддінга. І це не дивлячись на те, що мадридці того вечора вдома виграли повторний матч 1/4 фіналу розіграшу Королівського кубку Іспанії у клубу «Расінг» — 1:0 (перший матч — 6:2) і вийшли до півфіналу.

Подейкують, що претендентів на святе місце кілька: італійці Фабіо Капелло та Марчелло Ліппі, югослав Радомир Антич, який тренував інший мадридський клуб — «Атлетіко», та валлієць Тошак.

Капелло вже побував у Мадриді і запропонував підписати трирічний контракт. Санс зглосився лише на чотири місяці. Ліппі збирається до міланського «Інтера». За таких умов, вважають оглядачі, зростають шанси Антича.

А динамівці Києва позавчора провели черговий товариський матч в Ізраїлі, де їхнім суперником був клуб «Маккабі» (Тель-Авів). І виграли — 4:1. Рахунок на 18-й хвилині відкрили господарі. А потім забивали: Хацкевич, 51, Белькевич, 60, Шевченко, 75, Ребров, 77.

«Динамо» грало в першому таймі в такому складі: Кернозенко, Кирюхін, Федоров, Михайленко, Баланчук, Кормильцев, Кардаш, Герасименко, Співак, Серебреников, Венглинський; у другому — Шовковський, Лужний, Головко, Ващук, Каладзе, Гусин, Хацкевич, Белькевич, Косовський, Шевченко, Ребров.

Сьогодні кияни зіграють чергову контрольну зустріч — проти московського «Торпедо».

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.

Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Сергій ПРАВДЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 208257.

Комбінат друку видавництва «Преса України»: 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311035.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5
Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок —441-88-23; телефакс —224-72-54; відділ реклами — 441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс —449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець – Верховна Рада України